

[Inici](#) > [Versió PDF](#) > DESPLEGAMENT DE LA LONA LILA AL CONSELL, LECTURA COL·LABORATIVA DEL MANIFEST I PARTICIPACIÓ A L'ACTE INSTITUCIONAL PER CELEBRAR EL 25N

NOV.
25
2022

DESPLEGAMENT DE LA LONA LILA AL CONSELL, LECTURA COL·LABORATIVA DEL MANIFEST I PARTICIPACIÓ A L'ACTE INSTITUCIONAL PER CELEBRAR EL 25N

S'ha desplegat la lona amb el llac lila a la façana del Consell

El Consell Comarcal del Segrià s'ha adherit aquest divendres a la celebració del 25N Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, una diada que ha viscut el seu acte central institucional a la plaça Paeria de Lleida.

Abans d'aquest acte, el personal del Consell Comarcal ha celebrat una trobada a la Sala de Plens, on s'ha fet un espai de reflexió sobre les violències masclistes on les treballadores han pogut deixar els seus missatges. També s'ha desplegat la lona amb el llaç lila a la façana del Consell i s'ha fet una lectura col·laborativa del manifest. A l'acte institucional, la representació del Consell Comarcal del Segrià ha estat encapçalada pel president, David Masot i pel vicepresident Toni Bosch.

Podeu llegir el Manifest del 25N en aquest [enllaç](#) o llegir-lo a continuació:

Declaració institucional del 25 de novembre de 2022

Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència vers les Dones

Avui, 25 de novembre, ens convoquem per commemorar el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència vers les Dones. La violència masclista té moltes formes i l'impacte en les seves vides depèn, en gran mesura, de la garantia d'accés a drets

bàsics per a la seva reparació.

De totes les formes de violència masclista, les violències sexuals són les més prevalents, les més invisibilitzades i les més naturalitzades. Tot això fa de les violències sexuals un component central del patriarcat. No tenen a veure amb el sexe sinó amb el poder. El poder de cosificar, d'humiliar, de dominar, de disciplinar, de generar por i de restringir la llibertat de les nenes, les adolescents i les dones. El poder de crear l'expectativa social que els homes han de prendre la iniciativa en el sexe i no aturar-se fins rebre una negativa directa. Fins i tot el poder d'ignorar una negativa o de traspasar els límits amb la insistència.

També el poder de produir un sentiment de vergonya per haver patit una agressió sexual, el poder de responsabilitzar i culpabilitzar les víctimes/supervivents (com anava vestida, què havia consumit, en quin lloc estava, si anava sola...) en lloc d'assenyalar l'agressor com a únic responsable. O el poder de posar en dubte la intenció de les denunciants. I, de manera cabdal, el poder de crear un imaginari en què les agressions les comet un desconegut a l'espai públic amb perfil psicòpata i depravat, malgrat que la major part de les agressions, especialment aquelles més greus, ocorren en espais considerats privats i els agressors més habituals no tenen un perfil concret. Les cometen amics, parelles, companys d'estudis o de feina, veïns, familiars o referents propers.

Els moviments feministes d'arreu del món s'han rebel·lat contra aquest poder patriarcal, han assenyalat les causes i les conseqüències de les violències sexuals i n'han identificat les diverses expressions en tots els àmbits en què ocorren (familiar, de la parella, social o comunitari, laboral, educatiu, digital o polític). També han denunciat la cultura de la violació que normalitza i accepta la violència sexual envers les dones i han generat una onada de sororitat per reconèixer la veu de les dones que denuncien i per acompanyar-les.

Simultàniament, els feminismes han impulsat dos grans canvis. En primer lloc, han posat el consentiment al centre. La llibertat sexual inclou practicar sexe tan sovint com es vulgui i amb qui es vulgui, així com rebutjar fer-ho. Això interpel·la tota la societat i especialment als homes, perquè es desprenguin dels estereotips i dels rols de gènere en què els socialitza el patriarcat, perquè aprenguin a identificar en ells mateixos i en el seu entorn d'amistats, familiars i companys de feina o d'oci totes aquelles actituds i conductes que legitimen, banalitzen o que directament constitueixen violència sexual.

I, en segon lloc, els feminismes han exigít que es faci efectiva la diligència deguda dels poders públics i que s'erradiqui tota forma de violència institucional. Una responsabilitat que abasta tant les polítiques de prevenció com les de reparació, les quals han d'estar suficientment dotades de recursos econòmics i requereixen la màxima col·laboració i cooperació interinstitucional i intersectorial.

Aquest és el compromís que refermem totes les institucions polítiques del país. Un compromís amb la garantia de tots els drets que es veuen vulnerats amb les violències sexuals: des del dret a la seguretat, al dret a la integritat física i psicològica, passant

pel dret a la salut, el dret a l'educació o el dret a la participació social i política. En definitiva, un compromís amb la llibertat de les dones que ens ha de fer també una societat més lliure.

<< Enrera

URL

d'origen: <https://www.segria.cat/arees/noticies/desplegament-de-la-lona-lila-al-consell-lectura-collaborativa-del-manifest-i>